

En waar dat verband, dat ge alzo van ùw eigen zijde nu doorziet, dan nu *van Jezus' kant* ligt? Waar anders, broeders en zusters, dan daarin, dat ge in dat vleesch worden van den Zone Gods ook wel waarlijk een aanbiddelijke daad van dien Middelaar zelf erkent en door den heiligen apostel Paulus u gezeggen laat, dat niet *één* maar *twee* wegen van vernedering door uwen Heiland voor u doorloopen zijn. Zeer zeker de *tweede*, waarvan het heet: „En in gedaante gevonden als een mensch, heeft hij zichzelf vernederd tot in den dood, ja den dood des kruises.” Maar ook en niet minder, en daarop nu juist wijst het Kerstfeest u, ook dien *eersten* weg, waarvan de Heilige Geest door Paulus' lippen zong: „Die in de gestaltenisse Gods zijnde, *zichzelf vernietigd heeft*, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende.” In kruis en kribbe *beide*, en niet alleen in het kruis, alzo een eindpaal van een weg der smaadheid en vernedering, door den ontfermenden Middelaar om uwentwil boven den weg der glorie verkozen! Zijn vleeschwording wel waarlijk een wilsdaad der heiligste, teederste liefde! Zijn komen „in de gelijkheid des zondigen vleesches” volstrekt niet een geleidelijk zich ontplooien van het Godsplan, waarvolgens de Christus, er ware dan zonde of geen zonde, toch mensch moest worden. Maar wel waarlijk een *zichzelf geven* om u te redden, en even deswege juist een ingaan in de paden, waar gij alleen met den wortel van uw leven kondt gegrepen worden, in uw aanvagen en onheilige oorsprongen, door zelf in den moederschoot zich te *laten* ontvangen en zelf zich te *doen* baren uit een vrouw.

Let wel, niet in zùlk een zin als waren er nu twee offeranden en twee verzoeningen. Gods Woord kent maar één offerande, „*één volkomen* offerande, eenmaal aan het kruis volbracht zijnde”; en doollee zou elke prediking zijn, die hier een tittel op afdong of ook maar een jota naast stelde. Maar wel zoo, dat Hij, die op dat kruis ál